

ŽIVOT FARNOSTÍ

ROČNÍK: V	ŘÍJEN 2011	č. 10
-----------	------------	-------

Společný zpravodaj farností Újezd a Horní Lhota.
VYDÁVÁ FARNÍ ÚŘAD PRO POTŘEBU SVÝCH FARNÍKŮ.

Svatá Terezie Ježíškova, patronka misií a kněží

Prvního října slavíme s celou církví svátek svatě Terezie od dítěte Ježíše, panny a učitelky církve, která je věřícím lidem nazývána Terezička, nebo Terezie Ježíškova. (V tomto měsíci /15.9./ slavíme také svátek sv. Terezie z Avily, nebo též Terezie Veliké). Z životopisu této světičky se dovídáme, že svůj život zasvětila modlitbě a sebeobětování za kněze a za misie. Zemřela v mladém věku 24 let a přesto stačila vykonat nádherné dílo na poli Božího království. Poznala a pochopila, jak důležitá je misijní služba církve a služba kněží. Jako dívka nemohla se stát knězem, tak se rozhodla podporovat kněze svými modlitbami a oběťmi.

Měsíc říjen je měsíc růžencový a to nám dává příležitost nejen modlit se za kněze a misionáře – obětovat nějaký desátek svatého růžence na tento úmysl, ale také se zamyslet nad posláním a službou kněží. Věřící laik má příležitost rozjímat o velikosti a hodnotě kněžského stavu, děkovat Bohu za službu kněží a také za to, že ji nepřijímá jako samozřejmost, nýbrž jako projev Boží péče o něho. Vždyť kněz při udělování svátostí je ustanovený na místě Božím. Božím jménem zprostředkovává Boží milost, která uschopňuje, aby Bůh

skrže svou lásku v nás přebýval. A právě toto motivuje k modlitbě za kněze.

Kněz Kristův si je zase vědom svého poslání, které mu Bůh světil prostřednictvím biskupa světitele a svou službu vykonává jako ten, který je poslaný tam, kam chce Kristus sám přijít (*srov. Lk 10,1*). Proto poslání kněze není zviditelňovat sebe, ale Krista. A jako Pán Ježíš měl své stoupence i odpůrce, tak také jeho vyslanci nemají na růžích ustláno. Vždyť i Pán Ježíš, když rozesílal učedníky, počítal s tím, že je někde nepřijmou. Nyní chápeme, jak důležité a potřebné je modlit se za kněze. Nejenom prosit, abychom netrpěli jejich nedostatkem, ale také abychom se nechali vést učením evangelia, které oni hlásají. Tuto potřebu vystihla a zapojila do ní své síly svatá Terezie Ježíškova. Kéž se za nás v nebi přimlouvá zvláště tehdy, když vznášíme kritiku na kněze, kteří nám hlásají Boží slovo a zprostředkovávají Boží milost. Kéž ji dovedeme přijímat v pokoře a s vděčností.

* * *

Řešení aktuálních problémů lidstva nemohou být jen technická, nýbrž musí brát na zřetel všechny požadavky osoby, kterou tvoří duše a tělo, musí brát na vědomí Boha Stvořitele... Pouhá věda člověka nespasí. Člověk je vykoupen láskou.

Benedikt XVI.

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové.

Úmysl všeobecný: Za nevléčitelně nemocné, aby se ve svém utrpení mohli opřít o víru v Boha a lásku svých bližních.

Úmysl misijní: Aby Světový den modliteb za misie roznítil v Božím lidu nadšení pro evangelizaci a podporu misijních aktivit modlitbou a hospodářskou pomocí chudým církvím.

Úmysl národní: Za naši osobní připravenost stát se kmotry těm, kdo touží být pokřtěni, a za odpovědné celoživotní naplňování tohoto závazku.

Z FARNÍCH MATRIK :

Do společenství víry jsme skrze svátost křtu v září 2011 přijali:

Elišku Masařovou	Horní Lhota
Richarda Dolanského	Horní Lhota

Svou společnou cestu životem před Božím oltářem v září 2011 začali:

Daniel Slezák	Luhačovice
Radka Malotová	Sehradice

V měsíci září odešli na věčnost a byli pohřbeni:

2. září:

Josef Ruman	66 let
Újezd 305	

3. září:

František Kovář	86 let
Slopné 46	

6. září:

Jiří Václavík
Vysoké Pole 92

dítě

6. září:

Václav Miškařík 66 let
Dolní Lhota 49

14. září:

Vladimír Úšela 64 let
Horní Lhota 68

22. září:

Marie Častulíková 82 let
Drnovice 62

ZE ŽIVOTA KNĚZE

R Ů Ž E N E C

Někdo ho má pověšený v autě na zrcátku (což je pořád lepší než na hřebíčku), někdo ho nosí po kapsách a jiný ani neví, co to je. Já ho mám uložený v malém pouzdru na poličce, na stole nebo někde jinde, kam ho zrovna položím. Vždycky, když ho vezmu do rukou, vzpomenu, jak se ho modlili blahoslavení František, Hyacinta a Lucie z Fatimy nebo Matka Tereza z Kalkaty, kterou jsem při tom jednou viděl. Rád bych se ho modlil jako oni, ale zatím mi to moc nejde. Někdy popletu počty zdrávasů, jindy zase pořadí tajemství. Chudák Pán Ježíš, ten při tom trpí skoro víc než na Golgotě. Sotva se narodí, hned je ukřižovaný, sotva sestoupí do vody Jordánu, hned zase vystoupí na nebesa, zatímco Panna Maria, než si ji tam vezme k sobě, ho marně hledá na hoře Proměnění, kde ještě není, protože je mu dvanáct let, sedí v Jeruzalémském chrámě a všichni nad ním žasnou.

Neméně žasnul jed

en člověk, kterého jsem před časem růženec před časem nějak takto učil: „Teda, pane faráři, ten Ježíš měl ale dobrodružný život, to vám povím. Je to vůbec možné?“ „Co by nebylo“, odpověděl jsem mu. „U Boha není nic nemožného, neznáte Písmo svaté?“

Naučit se růženec modlit je velmi záslužná a bohubilá věc, a naučit to i někoho druhého, dvojnásob. Jak je z předchozích řádků patrné, mám v tom určitou praxi, a proto si mohu dovolit něco k tomu říci. Nejprve pár technických věcí pro toho, kdo růženec vůbec nezná. Vypadá trochu jako náhrdelník s mnoha korálky a jedním šperkem. Těch korálků je padesát a ještě nějaké k tomu, aby to nebylo málo. Ten šperk je kříž. Bez kříže to nejde. V životě ani v růženci. Jím se růženec začíná a také končí. Dejte si zvláštní pozor na to, abyste ho během modlitby neztratili, jinak totiž nikdy neskončíte. Pán Ježíš sice říká, že je třeba se modlit neustále, ale za jeho dob ještě růženec nebyl. Dále je třeba dát si pozor, aby se nepřetrhla šňůrka s korálky nebo zrnky. Co to dá práce je potom všechna najít, sesbírat a navléknout zase zpátky. Mně se to přihodilo jednou večer v obýváku. To, co jsem pak zažil, nikomu nepřeji. Hledal jsem je pod stolem a za skříní, kam se potvůrky zakutálely, celou noc. Malou satisfakcí mi bylo aspoň to, že jsem při tom našel i brýle, klobouk a dva knedlíky (brýle a klobouk jsem použil hned následující den, knedlíky ne, mám raději rýži).

Padesát zrněk je padesát zdrávasů. Jsou rozděleny do pěti desátek, aby se člověk stačil aspoň čtyřikrát nadechnout, když někam pospíchá. Spěch ale při růženci není na místě. Lepší je modlit se pěkně v klidu a pomalu. Dobře se vžít do každého tajemství, prožívat je v duchu s Pánem Ježíšem a Pannou Marií a nemyslet při tom na nic jiného.

Například taková žena v domácnosti, která zrovna připravuje oběd. Dá ráno kachnu do trouby a pak se může klidně a bezstarostně růženec modlit. Když už je všude plno kouře a začíná se dusit, ví, že je na čase, aby otevřela okno, kachnu podlila a přešla na druhý desátek. Pokračuje pak v pohodě dál, a než se

naděje, kolem poledne, když houkají sirény a jednou hasiči, má růženec za sebou a může servírovat. Jak potom, po takovém dobře pomodleném růženci, kachna načerno zachutná.

Svatý otec Jan Pavel II. říká, že modlitba svatého růžence je jeho nejoblíbenější modlitbou. Je překrásná ve své jednoduchosti a hloubce. Já si to myslím také. I když se ho nemodlím jako František, Hyacinta a Lucie z Fatimy nebo Matka Tereza z Kalkaty, modlím se ho tak, jak umím. Alespoň jednou denně. Rád bych i častěji, jen kdyby mi netrvalo vždycky hodinu, než zjistím, kam jsem si ho položil.

Z postřehů a povídek P. Jiřího Barhoně připravil V. Ulrich

Z pamětní knihy farnosti Újezd

IV. Náboženské poměry dle zaznamenání P. Stanislava Gottwalda, faráře a administrátora zdejší farnosti v letech 1971 – 1983

Rok 1978 P. Gottwald ve farní kronice zakončuje záznamem o dějinných událostech ve Vatikánu úmrtími dvou papežů, jež jsou spojena v témže roce se dvěma volbami nových papežů. Po Janu XXIII., „Janu Dobrém, Janu Dobrotivém“, který umírá 3.6.1963, ještě tři týdny před svou smrtí ho monsignor Casaroli informuje o jeho misi za „železnou oponu“, s níž je spojen také proto, že se na závěr jeho papežské služby tímto důležitým krokem otevřela cesta k dialogu se světem tak nepřátelským. Tušil, že nic nebude moci zavřít otvor, který se mu podařilo udělat do „železné opony“. Byl klidný a rád, že věci se začaly hýbat, ale poznamenal, že to bude vyžadovat ještě hodně času a dodal: „Pokračujme dál v dobré vůli a s důvěrou, ale žádný spěch“.

Nový papež Pavel VI., zvolený 21. června 1963, přicházel s jinou zkušeností. Důvěřoval v možnosti diplomacie jaké nástroje, který má Svátý stolec k ochraně náboženské svobody, existence a činnosti církve a pro službu „velkým věcem lidstva“, spravedlnosti, sociálnímu pokroku, kultuře, míru. Domníval se, že vzhledem k takovým cílům nelze odmítnout spolupráci ani s vládami zemí, v nichž situace církve není uspokojující nebo ideální. Dialog s komunistickými vládami mu ale připadal neuskutečnitelný, dle jeho encykliky *Ecclesiam suam* /6.8.1964/ se mu jevil tento dialog jako „dost nesnadný, jestli vůbec možný“. „Umlčená církev nehovoří, hovoří jenom svým utrpením, jí dělají společnost všichni ti pokoření a sklíčení tam, kde práva ducha jsou přemožena těmi, kdo disponují jejich osudy.“ Přejímá domněnku Jana XXIII., že i když „nauky dány, jednou vypracované a stanovené, zůstávají stále stejné, nemohou se nevyvíjet, hnutí a věci mohou také dospět jednou k hlubokým změnám“. „Neztrácíme naději“, uzavírá, „že jednou může začít s církví nový a pozitivní rozhovor, ne tento současný, plný našeho zármutku a našeho oprávněného nářku“. V církevní politice bloku východních států nedošlo k podstatným změnám, přestože Chruščov projevoval papežům velkou diplomatickou přívětivost a Pavel VI. přijal dvakrát sovětského ministra zahraničí /1966 a 1970/ Gromyka a v roce 1967 hlavu sovětského státu Podgorného. Vztah k pravoslavné církvi se za Pavla VI. prohloubil. Sešel se s ekumenickým patriarchou Athenagorem v Jeruzalémě a Konstantinopoli a v r. 1965 byla slavnostně zrušena klatba nad ortodoxní církví. Jako první papež podnikal cesty do různých částí světa: do Svaté země, Bombaje, Bogoty, Fatimy, Ženevy, v New Yorku do OSN, Dálný východ. Zemřel 6.8.1979 jako papež, který vedl církev v neklidné době a s velkou prozíravostí.

Jeho nástupce Jan Pavel I. byl zvolen 26.8.1978. Svou laskavostí a přirozenou srdečností si brzy získal srdce lidí. Zemřel po 33 denním pontifikátu 28.9.1978. Volba jeho následovníka Jana Pavla II. byla velkým překvapením: 16.10.1978 byl poprvé zvolen po 456 letech opět papež neitalského původu – krakovský arcibiskup, jehož programem bylo prohloubení života církve a v církvi, pomoc při řešení velkých soudobých otázek: mír, lidská práva, svoboda. Tímto se chce papež pokusit připravit církev a

svět pro rok 2000, aby obstály ve 3. tisíciletí. Vědělo se o tom, že slovenská podzemní církev je napojena na krakovské církevní struktury, bylo více než zřejmé, že s nastupujícím papežem z „rudého východu“ přichází na Petřův stolec člověk, který má hlubokou osobní zkušenost „umlčené církve“ a to nejen v Polsku.

Vatikánská Ostpolitik 70. let, která přinesla pokošení maďarského Mindszentiho či jmenování biskupů – kolaborantů v Maďarsku a Československu, končila.

V prosinci 1978 byly zakoupeny nové lustry (8 ks) a pověšeny v kostele. Snad mohly být i větší, poznamenává P. Gottwald, ale nejsou k mání. Instalaci provedli pracovníci z Kamenického Šenova – nákl. cca 15 000,-.

A.D. 1979.

V září byl dovezen nový zvon „Maria“ s nápisem: Maria, Maria, shlédni na nás mile, hledej pobloudilé, dej nám dojít cíle. Ujmi se nás všude, pros i za zemřelé! Buď ctěno tvé jméno, Maria! Zvon je laděn do „fis“. Váha 8,5q. Vyrobila paní Letitia Dytrichová, Brodek u Přerova. Zavěšení se plánuje na příští rok.

Do presbytáře byly pořízeny 2 nové lavice z ušlechtilých dřev, vyrobil p. Váňa ze Slopného zdarma.

Duchovní správa: Do vyučování náboženství se přihlásilo 248 žáků. Vyučování ve Vysokém Poli převzal ve II. a III. třídě P. Vojtěch Slouka. Pokřtěno bylo 89 dětí, zemřelo 32, oddáno 24 manželských párů. Dvakrát v roce bylo udíleno společné pomazání nemocných, vždy přes 100 osob, sv. přijímání 28 tisíc.

A.D. 1980.

V tomto roce byly provedeny hlavně tyto práce: Zavěšení nového zvonu, renovace rozhlasu a biřmování.

Zavěšení nového zvonu „Maria“ – práce provedeny v týdnu 14. – 18. července t.r. Montáž provedla firma: Kadlec – firma „Portáš“ N. Hrozenkov. Při pracích pomáhali zdejší farníci v počtu 5 až 20 mužů denně. Z nich nejvíce: Josef Častulík – tesař z Drnovic, Raškovi – Stanislav, Josef i jejich otec, Zicha Josef z Vysokého Pole, Pavelka Miroslav z Újezda, Drga Stanislav z Újezda, Hověžák – Loučka, Šimák Jan – Újezd. Abych aspoň ty nejhodnější jmenoval. Postup prací: sundávání staré dřevěné stolice, vytahování nové kovové konstrukce, montáž zvonu na elektrický pohon – proud. Novým zvonem se poprvé zvonilo při pohřbu Josefa Kořenka z Vysokého Pole 17.8.1980. Fin. – celkový náklad cca 30 tisíc. Posvěcení zvonu vykonal „v tichosti“ sám adm. Stan. Gottwald, vzhledem k tomu, že p. děkan z Valašských Klobouk nemohl dojet (nemocen). Zvuk zvonu je jasný. Dle názoru mnohých „jako na Hostýně“.

V prosinci byla provedena nová instalace rozhlasu v kostele. Adm. opatřil 4 nové mikrofony ze západního Německa. V kostele instalováno celkem osm reproduktorů, takže zvuk je pěkně rozložen po celém kostele. Poslech je „skoro“ dokonalý. Práci provedli pracovníci z Prahy za pomoci bratrů Rašků. Celkovým nákladem cca 10 tisíc.

*Mgr. Vladimír Měřinský
(pokračování příště)*

ŽIVOT A POSLÁNÍ KŘESŤANŮ V CÍRKVI A VE SVĚTĚ **Závěrečný dokument Plenárního sněmu katolické církve v ČR**

Sněmovní text č. 8 (pokračování)

Realizace závěrů II. vatikánského koncilu, což je úkol církve i u nás, nespočívá v absurdním tvrzení, jež někdy zaznívá, že Jan Pavel II. se chtěl vracet zpátky před koncil. Papež je více než kdo jiný přesvědčen o zvláštním významu těchto tří let, která zažil a spoluvytvářel. Přirozeně také očividně cítí, že existují různé, protichůdné výklady koncilu. Proto říká, abychom „mu byli věrni“ – s dynamickou věrností, přirozeně. Naši cestu musí určovat to, co koncil skutečně řekl, ne to, co bychom rádi, aby řekl. /P. Seew. Rozh./.

Ve formulacích nauky o církvi, jež přijal II. vat. koncil, se zřetelně projevila též snaha účastníků sněmu, aby se jimi nezvětšovaly doktrinální rozdíly mezi katolickou církví a ostatními křesťanskými

společenstvími a aby vedly spíše ke sblížení s těmi, kterým namísto dřívějších pejorativních názvů schizmatikové či heretikové nyní katolíci začali říkat odloučení bratři. Přímo na místě se II. vat. koncilu – totiž jako pozorovatelé - účastnili zástupci neméně než 28 křesťanských církví z celého světa. Něco jiného však bylo přizvat zástupce nekatolických křesťanů na koncil jako svědky jeho jednání. To je ve vztahu jejich konfese ke katolíkům k ničemu nezavazovalo a přitom tak mohli učinit přátelské gesto. Vzájemné poznání pak pomáhalo odstraňovat různé předsudky. Od projevů respektu anebo přátelství však bylo daleko k tomu, aby nekatolíci uznali papeže za hlavu křesťanů. Ale právě tento akt je nezbytnou podmínkou příslušnosti ke katolické církvi. Některé církve, dříve od Říma oddělené, už se rozhodly na něj přistoupit. Existuje naděje, že by se v budoucnu našly další, jež by následovaly jejich příkladu? Svatý stolec v každém případě vyvíjí značné úsilí, aby připravoval podmínky pro nějakou formu příštího sjednocení křesťanů a je třeba zdůraznit, že tento cíl ležel obzvláště na srdci papeži Janu Pavlu II.

Nynější hlava katolické církve neváhá užít velmi netradičních prostředků k odstraňování překážek, které tomuto cíli stojí v cestě. Právě úsilí o přiblížení obnovy jednoty křesťanů stojí v pozadí takových gest Jana Pavla II. jako jsou jeho omluvy za „historické viny“ církve nebo konání bohoslužby pokání za tyto viny. Současný papež věnuje pozornost i teologickému aspektu problému a nabízí nekatolickým církvím dialog o petrském primátu, jenž by mohl vyústit v takové definování místa římského biskupa v církvi, které by bylo přijatelné i pro ně. Přitom je zřejmé, že kruciální otázkou jsou zde závazky, které by pro dnešní nekatolíky z eventuálního uznání papežova primátu měly vyplynout. Již existující odstupňování papežových pravomocí do tří okruhů (diecéze, patriarchát, celek církve) by přitom mohlo sloužit jako model pro případné uspořádání vztahů mezi nimi a hlavou katolické církve. Právě uznání anebo odmítání tradice, podle níž pokračuje Petrovo prvenství v římských biskupech, jsou jedním z nejpodstatnějších ukazatelů konfesionálního rozdělení křesťanů. Je zapotřebí dalších podmínek vedle uznání této tradice, aby křesťan mohl být pokládán za katolíka, ale její odmítnutí mu tuto možnost jednoznačně bere. Aspoň pokud jde o příslušnost ke katolické církvi jako instituci.

Nauka hlásaná církvi oddanou papeži, podle níž je tato církev jedinou katolickou, jedinou pravou církví Kristovou, se dodnes nezměnila, naproti tomu nestíhá v poslední době žádné usouzení, která se zamýšlejí nad tím, kdo a jak do této katolické církve náleží. A názor, že to nejsou zdaleka prostě a pouze křesťané zapsaní v matrikách křtů vedených faráři, kteří se sami označují a běžně jsou označováni jako „katoličtí kněží“, získal v církvi, jejíž hlavou je papež, už před drahnou dobou domovské právo. Otázka „hranic“ pravé církve Kristovy není definitivně vyřešena, ale samo její nastolení je jedním z úspěchů ekumenického dialogu.

Principy papežova postavení v rámci katolické církve se po obou Vatikánských koncilech jeví z vnitřního pohledu této instituce jako jasné a bezproblémové. Je zřetelně rozlišeno, v čem jsou věřící – duchovní i laici – náležící k této církvi zavázáni její hlavě bezpodmínečnou poslušností, v čem je jim pouze doporučeno naslouchat papežovým pokynům, výzvám a radám, a kde se mají držet vlastního mínění. První oblast zahrnuje věrouku a morálku, druhá jejich praktická uplatnění – mimo jiné např. v politice, - třetí volbu mezi různými věroučně či morálně nezávadnými prostředky tohoto uplatnění. Toto rozlišení je, jak uvidíme dále, důležité i pro pochopení povahy vztahu katolíkům k politice Vatikánu. Předpokládá – li se v obecné rovině jejich souhlas s tím, aby papež užil tohoto státu jako nástroje sloužícího ku prospěchu křesťanského náboženství nebo konkrétně katolické církve, není jejich víře na újmu, když kritizují způsob, jak je tohoto nástroje využíváno. Papež a Vatikán – tyto dva fenomény v historickém toku dějin světa – mají za cíl realizovat to, co od nás Bůh skutečně chce a jak to pregnantně vyjádřil současný papež „Dějiny se vyznačují střetnutím mezi láskou a neschopností milovat, onou zpusťšenou duší, která nastupuje tam, kde člověk uznává jako hodnoty a skutečnost pouze hodnoty počitatelné ... Toto porušení schopnosti milovat plodí smrtelnou nudu. Je to otrava člověka. Kdyby se prosadila, člověk by se zničil a s ním také svět“. Nevychází z Goetheho představy, že dějiny světa jsou jako celek bojem mezi vírou a nevírou. Přiklání se k Augustinovi, jež to viděl trochu jinak a tvrdil, „že je to boj mezi dvojí láskou, láskou k Bohu až k sebevzdání a láskou k sobě až k popření Boha. Představoval tedy dějiny jako drama dvojí lásky. Opačný pohyb není vlastně jiná láska, vůbec si název láska nezaslouží, ale je to odmítání lásky. Dějiny jako celek jsou bojem mezi láskou a neschopností milovat, mezi láskou a odmítnutím lásky. Soud Kristův je úplně jiný: Přijetí lásky, která jediná, právě se svým

rizikem trpět a ztratit sebe, přivádí člověka k sobě samému a činí z něj to, čím má být. Myslím si, že to je asi vlastní drama dějin“.

Mgr. Vladimír Měřinský
(pokračování příště)

Pořad bohoslužeb v říjnu – farnost Újezd

1. října : Sobota Sv. Terezie od dítěte Ježíše, panny	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodiče Sucháčkovy, Chromíkovy, jejich + děti, snachu, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu	Ku
2. října : Neděle 27. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za členy Živého růžence z Vysokého Pole Za + Václava Zelenku, živou a + rodinu Zelenkovu a Lichevníkovu Za členy Živého růžence z Újezda Za členy Živého růžence z Drnovic	ŠF Mě Ra MJ
3. října : Pondělí Ferie	10.00 Lo.: 17.00 Új.:	Ke cti sv. Václava za zaměstnance a obyvatele Domova pro seniory v Loučce Za + Renatku Maliňákovu, Josefa Maliňáka, rodiče Haso- ňovy, duše v očištění a pomoc Ducha svatého pro živ rodinu	On
4. října : Úterý Sv. Františka z Assisi, řeholníka	17.00 Dr.:	Za + Karla Jarůška, manželku, zetě, Marii Konečnou s manželem, rodiče z obou stran a duše v očištění	
5. října : Středa Ferie	17.00 Új.: 17.00 Sl.:	Za Františka Polčáka, manželku, rodiče z obou stran a duše v očištění Za + manžela, dar zdraví a Boží požehnání pro živé rodiny doma i v cizině	Ov
6. října : Čtvrtek Sv. Bruna, kněze	17.00 Dr.:	Za rodiče Tkadlecovy, rodiče z obou stran, Františka Anderse, Františka Hnaníčka, duše v očištění a Boží požehnání pro živé rodiny	
7. října : Pátek Panny Marie Růžencové	15.00 Új.: 17.00 Sl.:	Za + rodiče Mikulů, jejich rodiče, dceru, dva zetě, dar zdraví a Boží požehnání pro živé rodiny Za Marii a Františku Machů, duše v očištění a Boží požehnání pro živé rodiny	Ra
8. října : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodiče Machů, syna Ladislava, duše v očištění, ochranu Panny Marie a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Františka Fojtíka a + rodiče z obou stran	Mě
9. října : Neděle 28. neděle v mezidobí Hornolhotské hody	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za členy Živého růžence z Loučky Za členy Živého růžence ze Slopného Za farníky (sv. křest) Za + Jiřinu a Františka Barcúchovy a Boží ochranu pro živou rodinu	An ZvV Ra MJ

10. října : Pondělí Ferie	17.00 Új.:	Za rodiče Jurčikovy, syna Františka, Annu a Jana Pohůnkovy	On
11. října : Úterý Ferie	17.00 Dr.:	Za + Marii a Aloise Opravilovy, Ludmilu Opravilovu a dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	
12. října : Středa Sv. Radima, biskupa	17.00 Új.:	Za + Jana a Terezii Martinkovy, dceru, syna, Ludmilu a Františka Krajčovy a duše v očistci	MJ
	17.00 Sl.:	Za + rodiče Hetmerovy, dvě dcery, Františku Tichou, + rodiče Urbaníkovy, dva syny, dceru Helenu a duše v očistci	
13. října : Čtvrtek Ferie	17.00 Dr.:	Za + rodinu Častulíkovu, duše v očistci, pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu	
14. října : Pátek Sv. Kalista I., papeže a mučedníka	15.00 Új.:	Za + Vojtěcha Kořenka, rodinu Kořenkovu, Kostkovu, Chromčákovu, Balouškovu, Justina Kojdu, Josefa Ovesného a dar zdraví pro živé rodiny	Ov
	17.00 Sl.:	Za + rodiče Kořenkovy, dceru Rosinu, syny a švagry, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu	
15. října : Sobota Sv. Terezie od Ježíše, panny a uč. církve	6.30 Új.:	Za rodiče Balouchovy, Kořenkovy, Poláchovy, Hrbáčkovy, jejich děti a duše v očistci	Pe
	16.00 Lo.:	Za + Aloise Kozubíka, manželku Terezii, dar zdraví a ochranu Panny Marie pro živou rodinu	
16. října : Neděle 29. neděle v mezidobí Svaté Hedviky, řeholnice Sv. Markéty Marie Alaquoque	7.00 Új.:	Za + Františka a Františku Hlavičkovy, dceru Jindřišku s manželem a Boží požehnání pro živou rodinu	ŠF
	8.15 Sl.:	Za + rodiče Machů, prarodiče, jejich příbuzné doma i v cizině, + rodiče Trunkátovy a švagra	Pe
	9.40 Új.:	Za členy Mysliveckého sdružení z Loučky, Újezda a Vysokého Pole ke cti sv. Huberta	Ov
	11.00 Dr.:	Za + Josefa Bodláka a bratra Jana s manželkou	KV
17. října : Pondělí Sv. Ignáce z Ant.	17.00 Új.:	Za rodiče Drgovy a živou rodinu	On
18. října : Úterý Sv. Lukáše, evangel.	17.00 Dr.:	Za + Josefa a Ludmilu Trčkovy, duše v očistci, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu	
19. října : Středa Sv. Jana, Izáka a druhů, mučedníků; sv. Pavla od Kříže, kněze	17.00 Új.:	Za + Josefa Buriánka, bratra Františka, rodiče Buriánkovy, Bližňákovy, pomoc Boží a ochranu Panny Marie pro živou rodinu	ŠF
	17.00 Sl.:	Za rodiče Váňovy, dceru Jaroslavu, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu	
20. října : Čtvrtek Ferie	17.00 Dr.:	Za + rodiče Machů a dar zdraví pro živou rodinu	
21. října : Pátek Ferie	15.00 Új.:	Za + rodiče Malotovy, syna Františka, Josefa Šeligu, Zdenka Slováčka, manžele Dobešovy a dar zdraví pro živé rodiny	Ku

	17.00 Sl.:	65	
22. října : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodinu Kovařikovu, Kozubíkovu a Lauterbachovu Za rodinu Kovářovu, Kozubíkovu, duše v očištění, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	ŠF
23. října : Neděle 30. neděle v mezidobí Újezdské hody Sv. Jana Kapistránského, kněze	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Svatopluka Andryška, bratra, dvoje rodiče a celou + rodinu, ochranu Boží a dary Ducha svatého pro živou rodinu Za + Pavla Heinze, jeho bratry a rodiče, Boží požehnání pro živou rodinu Heinzovu a Vaňkovu Za farníky Za + Františka Marcaníka, rodiče z obou stran, snachu, švagrové, sourozence, + rodinu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	Ku Mě Am KJ
24. října : Pondělí Sv. Antonína Klaretu, biskupa	17.00 Új.:	Za + manžele Machů, jejich syna Oldřicha, manžele Váňovy, jejich syna Josefa, manžele Fojtíkovy, duše v očištění a živou rodinu	On
25. října : Úterý Ferie Adorační den v Újezdě	17.00 Dr.: 18.00 Új.:	Za + manžela a rodiče Za + Františka Rašku, jeho rodiče, rodiče Bulíčkovy, Boží ochranu a pomoc živým rodinám	Mě
26. října : Středa Ferie	17.00 Új.: 17.00 Sl.:	Za + Josefa Brlicu, švagra Antonína, rodiče, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Jindřicha Váňu, rodiče z obou stran, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu	Ov
27. října : Čtvrtek Ferie	17.00 Dr.:	Za + rodiče Častulíkovy, dceru Annu, syna Jana, jeho manželku a duše v očištění	
28. října : Pátek Svátek sv. Šimona a Judy, apostolů	15.00 Új.: 17.00 Sl.:	Za + Ludmilu Vítkovu, ochranu a Boží pomoc pro živou rodinu Za + rodiče Machů, Hlavicovy, Váňovy, jejich syny, zetě, duše v očištění a ochranu Panny Marie pro živou rodinu	ŠF
29. října : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodiče Balouchovy, Buriánkovy, jejich rodiče, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu Za + rodinu Orsákovu a Mozgvořovu	Mě
30. října : Neděle 31. neděle v mezidobí Změna letního času na zimní	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + rodiče Pačiorokovy, ochranu a Boží pomoc pro živou rodinu Za farníky Za + Annu Semelovu (<i>výroční mše sv.</i>) Za Emilie Bodlákovi (<i>výroční mše sv.</i>)	An Mě ZvV JaK
31. října : Pondělí Sv. Wolfganga, biskupa	17.00 Új.:	Za + Antonína Jordána (<i>páté výročí</i>), rodiče obou stran, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	On

Pořad bohoslužeb v říjnu – farnost Horní Lhota

1. října : Sobota Sv. Terezie od dítěte Ježíše, panny	17.45	Za dvoje + rodiče a celou živou rodinu
2. října : Neděle 27. neděle v mezidobí	6.55 9.30	Za + rodiče Váňovy, Kozubíkovy, jejich dcery Věru Mlýnkovou a Marii Semelovu s prosbou o Boží ochranu pro živou rodinu Za + Aloise Divoku, dvoje rodiče, duše v očistci a Boží požehnání pro živé rodiny
3. října : Pondělí Ferie	17.00	<i>Sehradice:</i> Na poděkování za sv. Františka s prosbou o poznání a přijetí Boží lásky pro všechny lidi, za celou svatou církev a všechny zasvěcené osoby, abychom byli svatí a plní Ducha svatého
6. října : Čtvrtek Sv. Bruna, kněze	16.00	Za živou a + rodinu Kovářovu, Svárovskou a duše v očistci
7. října : Pátek Panny Marie Růžencové	17.45	Mše sv.
8. října : Sobota Sobotní památka Panny Marie	17.45	Za + rodiče Kuželovy, Marii Ambrusovu, dceru Marii, manžela Václava, duše v očistci a celou živou rodinu
9. října : Neděle 28. neděle v mezidobí Hornolhotské hody	6.55 9.30	Za Ladislava Žáčka (<i>výroční mše sv.</i>) Za + Františka a Františku Váňovy, celou + rodinu a Boží požehnání pro živou rodinu
10. října : Pondělí Ferie	17.00	<i>Sehradice:</i> Za + rodinu Roubalíkovu, Novosadovu, Manduchovu, duše v očistci s prosbou o Boží ochranu pro živé rodiny
13. října : Čtvrtek Ferie	16.00	Na poděkování za 30 let společného života s prosbou o požehnání pro celou rodinu
15. října : Sobota Sv. Terezie od Ježíše, panny a uč. církve	17.45	Za živou a + rodinu Kuželovu, Záhorovskou, Františka Janíka a duše v očistci
16. října : Neděle 29. neděle v mezidobí	6.55 9.30	Obs. - Martina Šimonů Za farníky (<i>sv. křest</i>)
17. října : Pondělí Sv. Ignáce Antiochijského	17.00	<i>Sehradice:</i> Za + Marii a Vladimíra Šenovské, duše v očistci, živou a + rodinu Šenovskou a Bačovu
20. října : Čtvrtek Ferie	16.00	Za rodiče Honzovy, Žáčkovy, Evu Miškovu a manžele Slobodovy
22. října : Sobota Sobotní památka Panny Marie	17.45	Za rodiče Matulíkovy, jejich rodiče, duše v očistci a celou živou rodinu
23. října : Neděle 30. neděle v mezidobí Újezdské hody	6.55 9.30	Za Annu Slovákou, manžela, dceru Annu, syna Václava, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu Za Bohumila a Miladu Maňasovy, dceru Miladu, rodiče z obou stran, dar zdraví a Boží ochranu pro celou živou rodinu

24. října : Pondělí Sv. Antonína Klaret, biskupa	17.00	<i>Sehradice:</i> Za + Miroslava Polomíka, syny, Františku Polomíkovu s prosbou o dar zdraví pro celou rodinu
27. října : Čtvrtek Ferie	16.00	Za živou a + rodinu Vrlovu a Boháčovu
29. října : Sobota Sobotní památka Panny Marie	17.45	Za dvoje + rodiče, celou + rodinu, duše v očistci a Boží požehnání pro celou živou rodinu
30. října : Neděle 31. neděle v mezidobí Změna letního času na zimní	6.55 9.30	Za + Anežku a Ludvíka Heinzovy, rodiče z obou stran, duše v očistci, ochranu a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Aloisii a Antonína Řezníčkovy, dceru Miladu, manžela, duše v očistci, Boží pomoc a ochranu pro celou rodinu
31. října : Pondělí Sv. Wolfganga, biskupa	17.00	<i>Sehradice:</i>

Na mše svaté pro rok 2012 se bude zapisovat :

V Újezdě :	Pondělí 28. listopadu
V Drnovicích :	Úterý 29. listopadu
V Horní Lhotě:	Čtvrtek 1. prosince
Ve Slopném :	Pátek 2. prosince
V Loučce DD	Sobota 3. prosince
V Sehradících:	Pondělí 12. prosince

Výroční mše sv. je vhodné objednat předem. Na každou mši sv. i společnou (hasiči, padesátníci a pod.), vyplňte prosím objednávací lístek

JMÉNA Z KANCIONÁLU

(pokračování)

P. Šteyer Matěj Václav (1630-1692)

Český jezuitský kněz, kazatel, překladatel, náboženský spisovatel a jazykovědec se narodil 13. února 1630 v Praze. Patřil k významným představitelům skupiny puristů (jazykových brusičů). Zemřel 7. září 1692 v Praze.

Václav Matěj Šteyer, který ve svém Kancionálu českém z roku 1683 uveřejnil na 1000 českých hymnů, oslavujících Boha i svaté, i původu českobratrského, z nichž mnohé tvoří dnes část naší české liturgie hodin. 13. února 1630 Praha – 7. září 1692 Praha) byl český jezuitský kněz, kazatel, překladatel, náboženský spisovatel a jazykovědec, významný představitel skupiny puristů (jazykových brusičů). Je autorem Svatováclavské bible a knih *Žáček, aneb, Výborně dobrý způsob, jak se má dobře po česku psátí neb tisknouti; Brus jazyka českého* (1667). Ovlivněn písněmi Adama Michny z Otradovic, kterého poznal za svého působení v Jindřichově Hradci v roce 1683 vydává Kancionál český, rozšířený v roce 1687. Je to nejrozšířenější a nejvlivnější katolický barokní kancionál. Obsahuje na 1000 českých hymnů, oslavujících Boha i svaté, mnohé i původu českobratrského a světské lidové písně ze 16. století. Svým rozsahem je Šteyerův Kancionál český vlastně největší českou sbírkou duchovního zpěvu.

Do Kancionálu bylo zařazeno z Kancionálu českého 31 písní ze všech liturgických období.

P.ThDr. Tomáš Čeněk (1905 – 1949)

Dr.Čeněk Tomáš se narodil v Čáslavi r. 1915. Třebaže byli jeho rodiče věkem od sebe vzdáleni téměř o celou generaci, dovedli vytvořit dětem ideální rodinné prostředí. Velký vliv měla na Čenka zvláště jeho zbožná matka. Otce ztratil jako mladý gymnazista, tím více se upnul k matce. Po skončení gymnázia šel hned do Říma studovat teologii v Nepomucenu. Již za svých studentských let začal psát poezii, zvláště vynikají jeho básně o Panně Marii, o kněžství a o zasvěceném životě. V Římě dosáhl dvou doktorátů - filosofie a teologie, po vysvěcení a dokončení studií se vrátil do vlasti a stal se profesorem v královéhradeckém semináři. Mimo svou učitelskou činnost byl činný i v mnoha katolických spolcích i v pastoraci. Velká byla jeho přednášková a spisovatelská aktivita. Byl slabého zdraví a tak není divu, že podlehl zápalu plic 16.srpna 1949. Jeho dílo jak básnické tak teologické není dosud doceněno.

Z jeho textů, které v převážné většině zhudebnil čáslavský varhaník Stanislav Mach je v Kancionálu uvedena velikonoční píseň Rozleťte se zpěvy vzhůru.

P. Ulman Oldřich (1951-2006)

Narodil se v Uherském Hradišti. Po studiích bohosloví v Olomouci, sám nadšený a školený varhaník, svým elánem dokázal nadchnout ve své pastorační práci, varhaníky, zpěváky i ostatní věřící na všech místech, kde působil. Naposled jako farář v Troubkách nad Bečvou zastával i funkci přerovského děkana. Zastupoval olomouckou arcidiecézi v redakci Kancionálu a stál v čele Katedrálního vzdělávacího střediska liturgické hudby a zpěvu. Zemřel neočekávaně v červenci 2006.

Velmi se zasloužil v roce 1992 o rozšíření Kancionálu o Dodatek pro olomouckou arcidiecézi. Z jeho tvorby je v Kancionálu uvedena mešní píseň ke sveticím Vždy žena budiž chválena a úpravy varhanních doprovodů k několika písním. Byla mu rovněž svěřena konečná korektura posledního vydání Kancionálu v nakladatelství Katolického týdeníku.

Veit Václav Jindřich (1806-1864)

Rada vrchního zemského soudu, hudební skladatel se narodil 19. ledna 1806 v Řepnici u Libochovan. Tento všestranně nadaný hudebník se, hudbě se nevěnoval profesionálně; vystudoval práva, působil jako soudní úředník v Praze, Chebu a nakonec od r. 1862 jako prezident litoměřického krajského soudu. Zde také 16. února 1864 zemřel. Jeho jménem je pojmenována jedna z litoměřických ulic a jeho pomník je v těsné blízkosti pomníku K.H. Máchy na litoměřickém hřbitově.

Veit se věnoval písňové tvorbě (světské i duchovní) na české a německé texty i komorní hudbě. Současníky byl velmi uznávaný. Později se na tohoto skladatele jaksí zapomnělo. Po polovině minulého století se v našich zemích vytrácí národnostní tolerance a tak tento skladatel byl pro jednu stranu málo český, pro druhou zas málo německý.

Je autorem nápěvu k mešní svatodušní písni Kristus seslal Těšitele.

P. Vícha Jan Evangelista Jiří (1923-1997)

Narodil se 12. června 1923 ve Skřipově u Opavy. Roku 1938 nastoupil do serafínské školy v Třebíči a po dvou letech do Prahy. Po ukončení gymnázia studoval v Olomouci teologickou fakultu. V Praze vstoupil 1. srpna 1940 do noviciátu kapucínského řádu na Hradčanech. Tam se věnoval studiu filosofie a teologie. Studium dokončil až po skončení války. Za války studoval filosofii v Opočně, kde také 5. května 1945 složil své doživotní sliby. Odtud odešel na studium teologie do Prahy. 20. června 1948 byl vysvěcen na kněze. Roku 1949 se stal členem olomoucké komunity Řádu menších bratrů kapucínů a věnoval se běžné pastoraci. V roce 1950 byl internován v benediktinském klášteře v Broumově. Odtud byl v září 1950 spolu s dalšími 26 spolubratry odvezen do Komárna a nastoupil k jednotkám PTP. Pro nemoc byl předčasně propuštěn z vojenské služby. V letech 1953-55 pracoval v Ostravě v komunálním podniku kominickém jako vedoucí fakturačního oddělení a roku 1955 nastoupil jako účetní v Závodním ústavu národního zdraví v Ostravě-Vítkovicích. V období tohoto svého ostravského pobytu aktivně pracoval pro řád, především se staral o mladší spolubratry a také duchovně vedl několik laiků. V únoru 1961 byl zatčen, obviněn z velezrady a odsouzen ke 14 letům vězení. Ve valdické věznicí pracoval jako brusič

skla. V září 1967 byl propuštěn a začal opět pracovat v nemocnici v Ostravě. Od července 1969 působil v duchovní správě jako kaplan ve Fulneku. V roce 1976 se stal tajným provinciálem Řádu menších bratrů kapucínů v Čechách a na Moravě. Zároveň vykonával činnost katechety a exercitátora. Po roce 1990 byl soudně rehabilitován. Roku 1991 předal funkci provinciála řádu, ale zůstal ve Fulneku. Na velehradské pouti 1995 mu bylo uděleno Českou biskupskou konferencí vyznamenání oceňující jeho význam pro českou církev a národ. P. Vícha zemřel po dlouhé a těžké nemoci 28. září 1997 ve Fulneku. Je pochován v Choryni u Valašského Meziříčí.

Jan Jiří Vícha je autorem básnických sbírek *Krajina milost*, *Verše psané pro mlčení*, jakož i autorem řady textů k duchovním písním. V kancionálu jsou zařazeny písně s jeho texty: *Pane žní...*, *Bůh je láska* a mešní postní píseň *Před tvou tváří*.

Vitásek Jan August (1770-1839)

Kapelník u sv. Víta v Praze, hudební skladatel a organizátor chrámové hudby se narodil 22. února 1770 v Hoříně. Žák F. X. Duška a J. Koželuha se stal interpretem Mozartových skladeb. Působil jako klavírista a učitel hudby u Nosticů. Po smrti J. Koželuha v r. 1814 se stal ředitelem kůru v chrámu sv. Víta. Od roku 1830 byl ředitelem pražské varhanické školy. Byl spoluzakladatelem Spolku pro pěstování hudby církevní v Čechách. Umírá 7. prosince 1839 v Praze.

Je autorem řady komorních, symfonických, vokálních a chrámových skladeb a opery. Jeho instrumentální a chrámové skladby jsou ovlivněny Mozartem (známé menuety). Vydával *Zpěvy duchovní*.

V kancionálu je uveden píseň k Panu Ježíši *Útěcho duše mé*.

Vodrážka Jaroslav (1930)

Narodil se v Martině na Slovensku 14. května 1930. Po slovenské matce, která byla výbornou klavíristkou, zdědil hudební nadání a po otci, českém akademickém malíři, zdědil schopnost okamžitého celistvého uměleckého vyjadřování. V roce 1946 maturuje na gymnáziu, v letech 1946-1952 studuje na pražské konzervatoři, zejména se věnuje varhanní improvizaci, Od roku 1952 do roku 1957 prohlubuje své vzdělání na pražské AMU;. Od roku 1958 je varhaníkem Univerzity Karlovy, od 1960 působí jako profesor na Konzervatoři a AMU - obor varhanní improvizace a gregoriánský chorál - studovala u něj většina dnešních významných českých varhaníků, mnoho studentů za ním přijíždělo i ze zahraničí.

V pražském Karolinu vybudoval nové varhany, roku 1988 vydává učebnici *Varhanní improvizace*, podle níž se učí po celém světě. Přijímá účast v mezinárodních porotách, ve varhanářských porotách při stavbě či rekonstrukci varhan; vede kursy varhanní improvizace v Čechách, na Moravě i na Slovensku. Je autorem skladeb varhanních, klavírních, sborových; natočil mnoho desek: *Varhanní improvizace*, *Varhanní recitál*, *Segerovy skladby*, *Skladby J. S. Bacha*, *Glagolská mše* od L. Janáčka (získala cenu *Grantprix*), *Pražské varhany*, *Staročeské roráty*, *Improvizace na téma gregoriánského chorálu*. Je laureátem *Pražského jara* v roce 1957, o rok později získal 2. cenu za varhanní improvizaci v holandském Harlému. Je čestným členem České varhanní společnosti. Za mimořádný přínos duchovní kultuře obdržel vysoká církevní vyznamenání.

V Kancionálu je zařazeno 10 písní k nimž vytvořil varhanní doprovod.

Vosyka Václav (1880 – 1951)

Narodil se 16.1 prosince 1880 v Řevničově u Rakovníka. Absolvoval rakovnickou reálku a po té studoval na české technice v Praze. Rok 1909 je však rozhodujícím rokem v jeho životě. V tomto roce složil státní zkoušku ze zpěvu a od té doby je jeho život spjat s hudbou. Publikoval mnoho svých článků v učitelských odborných časopisech pro hudební výchovu a pro učitele pořádal prázdninové kursy. Jeho

učitelem byl Vítězslav Novák a jeho osobnost ovlivnila Václava Vosyku tak, že zanechal matematiku a cele se věnoval hudbě.

Vliv Vítězslava Nováka je patrný i na profilu harmonizací varhanního doprovodu Českého kancionálu (Státní nakladatelství 1921). Ten harmonizoval jeden autor - Václav Vosyka, který své harmonizace s Vítězslavem Novákem konsultoval. V Kancionálu jsou uvedeny jeho varhanní doprovody k 11 písním.

*Připravil František Čech
Pokračování příště*

Zprávy a informace

Mše sv. ke cti sv. Václava za obyvatele a zaměstnance Domova pro seniory v Loučce bude v Pondělí 3. října v 10.00 hodin. Celebrovat bude otec Ondřej Bystrzycki ze Štítné nad Vláří.

Hody v Horní Lhotě - sv. Dionýsia, patrona kostela v neděli 9. října. Při všech mších svatých bude sbírka na dostavění kostela v Dolní Lhotě.

Hody v Újezdě - v neděli 23. října. Hlavní mše sv. v 9.40 - na poděkování, za všechny farníky, především za pomocníky jak při letošních opravách, tak při výročních slavnostech v jednotlivých obcích farnosti.

DVD - záznam slavnostní mše svaté ze slavnosti v Újezdě v neděli 28. srpna je možné zakoupit v sakristii nebo na Obecním úřadě v Újezdě. Cena 60.-- Kč.

Dušičková pobožnost v Újezdě na novém hřbitově v neděli 30. října ve 14.00 hodin odpoledne.

Křesťanské písně na internetu. Na tomto odkazu: http://www.bjbas.estranky.cz/stranka/mp3_chvaly najdete množství křesťanských písní v mp3 formátu volně ke stažení. Hezké poslouchání. ...

Připravujeme v příštím roce: Postní duchovní obnovu v Újezdě - v sobotu 3. března 2012
P. Josef Čunek SJ.

SKUPINY ÚKLIDU V kostelích újezdské farnosti v říjnu 2011:

Dat. : Újezd : Drnovice : Slopné

1.10.:	3.	6.	15.
8.10.:	4.	7.	16.
15.10.:	5.	8.	1.
22.10.:	6.	9.	2.
29.10.:	7.	10.	3.

ŽIVOT FARNOSTÍ Měsíčník farností. Vydává: Řím. katol. farnost v Újezdě a Horní Lhotě pro vnitřní potřebu svých farníků. Adresa: Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5, tel.: 577350293; mobil: 731619849; 603154041; mail: rkf.ujezd@volny.cz. Webové stránky: www.rkf-ujezd.info; rkf-hornilhota.info. Uzávěrka vždy 20. dne předcházejícího měsíce.